

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
 υπ' Αρ. 949 τῆς 14ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1972
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ Ι

Κανονιστικαὶ Διοικητικαὶ Πράξεις

Ἀριθμὸς 128

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ)
 ΝΟΜΟΣ (ΚΕΦ. 243)

Κανονισμοὶ γεγόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Βελτιώσεως
 Κακοπετριάς.

Τὸ Συμβούλιον Βελτιώσεως Κακοπετριάς ἐνασκοῦν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὸ δυνάμει τοῦ ἀρθρου 24 τοῦ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Νόμου, Κεφ. 243, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦντας Κανονισμοὺς :

1. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Κακοπετριάς τοῦ 1972 καὶ θὰ ἀγινώσκονται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Κανονισμῶν Κακοπετριάς 1951-1966 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς καλυμένῳν ὡς οἱ «βασικοὶ Κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ δύνανται νὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσις καὶ Βελτιώσις) Κανονισμοὶ Κακοπετριάς 1951 ἕως 1972.

Ἐπίσημος
 Ἐφημερίς,
 Παράρτημα
 Τρίτον :
 4.7.1951
 11.2.1954
 6.9.1957
 15.3.1962
 21.7.1966.

2. Ὁ Κανονισμὸς 26 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθοῦτος Κανονισμοῦ :

«26. Τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα θὰ πληρώνονται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ζώου ἢ τοῦ προσώπου τὸ ὅποιον σφάζει οἰονδήποτε ζῶον εἰς τὸ σφαγεῖον, ἦτοι :

- (α) Δι' ἕκαστον ταυρίον, κάμηλον, ἀγελάδα ἢ βοῦν μὴ ὑπερβαίνοντα εἰς θάρος τὰς τριάκοντα ὀκάδας, 400 μίλς.
- (β) Δι' ἕκαστον ταυρίον, κάμηλον, ἀγελάδα ἢ βοῦν ὑπερβαίνοντα εἰς θάρος τὰς τριάκοντα ὀκάδας, 750 μίλς.
- (γ) Δι' ἕκαστην αἶγα, ἐρίφιον, ἀρνίον ἢ πρόβατον ἕξ ἢ περισσότερων ὀκάδων, 150 μίλς.
- (δ) Δι' ἕκαστον ἐρίφιον, ἢ ἀρνίον κάτω τῶν ἕξ ὀκάδων, 100 μίλς.

- (ε) Δι' ἕκαστον χοῖρον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς πέντε ὀκάδας, 150 μίλς.
- (στ) Δι' ἕκαστον χοῖρον ὑπερβαίνοντα τὰς πέντε ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς δέκα ὀκάδας, 250 μίλς.
- (ζ) Δι' ἕκαστον χοῖρον ὑπερβαίνοντα τὰς δέκα ὀκάδας ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς τριάκοντα ὀκάδας, 400 μίλς.
- (η) Δι' ἕκαστον χοῖρον ὑπερβαίνοντα τὰς τριάκοντα ὀκάδας, 500 μίλς».

3. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ Κανονισμοῦ 51 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς ἀκολουθου παραγράφου :

«51.—(1) Τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα θὰ πληρῶνονται ὑπὸ παντὸς προσώπου ἐκθέτοντος πρὸς πώλησιν οἰονδήποτε νωπὸν κρέας εἰς τὸ κρεοπωλεῖον, ἦτοι :

- (α) Δι' ἕκαστον σφάγιον προβάτου ἢ αἰγὸς ἢ μέρος τούτου τοῦ ὁποῖου τὸ θῆρος ὑπερβαίνει τὰς ἑξ ὀκάδας, 100 μίλς.
- (β) Δι' ἕκαστον σφάγιον νεαροῦ ἀρνίου ἢ ἐριφίου ἢ μέρος τούτου θάρους μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς ἑξ ὀκάδας, 50 μίλς.
- (γ) Δι' ἕκαστον σφάγιον βοός, καμήλου, ἀγελάδος ἢ ταυρίου ἢ μέρος αὐτοῦ τὸ θῆρος τοῦ ὁποῖου δὲν ὑπερβαίνει τὰς τριάκοντα ὀκάδας, 150 μίλς.
- (δ) Δι' ἕκαστον σφάγιον βοός, καμήλου, ἀγελάδος ἢ ταυρίου ἢ μέρος αὐτοῦ τὸ θῆρος τοῦ ὁποῖου ὑπερβαίνει τὰς τριάκοντα ὀκάδας, ἀλλὰ δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐξήκοντα ὀκάδας, 250 μίλς.
- (ε) Δι' ἕκαστον σφάγιον βοός, καμήλου, ἀγελάδος ἢ ταυρίου ἢ μέρος αὐτοῦ τοῦ ὁποῖου τὸ θῆρος ὑπερβαίνει τὰς ἐξήκοντα ὀκάδας, 400 μίλς.

4. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ Κανονισμοῦ 58 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς ἀκολουθου παραγράφου :

«58.—(1) Τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα θὰ πληρῶνονται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ἐκθέτει πρὸς πώλησιν οἰονδήποτε σφάγιον χοίρου ἢ νωπὸν κρέας χοίρου εἰς τὸ χοιροπωλεῖον, ἦτοι :

- (α) Δι' ἕκαστον σφάγιον χοίρου ἢ μέρος αὐτοῦ ἢ μέρος νωποῦ κρέατος χοίρου μὴ ὑπερβαίνον εἰς θῆρος τὰς τριάκοντα ὀκάδας, 200 μίλς.
- (β) Δι' ἕκαστον σφάγιον χοίρου, ἢ μέρος αὐτοῦ ἢ μέρος νωποῦ κρέατος χοίρου ὑπερβαίνον εἰς θῆρος τὰς τριάκοντα ὀκάδας, 300 μίλς».

5. Οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης μετὰ τὸν Κανονισμὸν 91 καὶ μετὰ τὸν τίτλον «Ἀρτοποιεῖα καὶ Ἄρτος» τοῦ κάτωθι νέου Κανονισμοῦ ἀριθμουμένου 91Α :

«91Α.—(1) Οὐδὲν πρόσωπον δύναται νὰ διατηρῇ ἢ ἐπιτρέπη ἢ συγκατατίθεται ἢ ἀνέχεται νὰ διατηρῆται ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Συμβουλίου οἰονδήποτε ἀρτοποιεῖον ἐκτὸς ἐὰν τὸ τοιοῦτον πρόσωπον λαμβάνη καθ' ἕκαστον ἔτος ἄδειαν παρὰ τοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοιούτων ὄρων οἷους τὸ Συμβούλιον ἐνδέχεται νὰ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον νὰ ἐπιβάλῃ δυνάμει τῆς ἀδείας.

(2) "Εκαστον πρόσωπον εις τὸ ὁποῖον χορηγεῖται ἄδεια δυνάμει τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὀφείλει νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν δικαίωμα ὀριζόμενον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ μὴ ὑπερβαῖνον τὰ £1.000 μίλς κατ' ἔτος ἢ μέρος τοῦ ἔτους».

6. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ Κανονισμοῦ 117 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς ἀκολουθούσου παραγράφου :

«117.—(2) Ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰ δικαιώματα τὰ ὅποια εἶναι πληρῶντέα δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὰ ἀκόλουθα τέλη θὰ πληρῶνονται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κατόχου οἰουδήποτε οἰκῆματος ἢ τόπου ἐφοδιαζομένου δι' οἰκιακοῦ ὕδατος, ἦτοι :

- (α) Διὰ τοὺς πρώτους 30 τόννους καταναλωθέντος ὕδατος κατὰ τρίμηνον £0.750 μίλς κατὰ τρίμηνον.
- (β) Τὸ ποσὸν τῶν 75 μίλς δι' ἕκαστον τόννον καταναλωθέντος ὕδατος πέραν τῶν 30 τόννων κατὰ τρίμηνον μέχρι τῶν 60 τόννων κατὰ τρίμηνον.
- (γ) Τὸ ποσὸν τῶν 100 μίλς δι' ἕκαστον τόννον καταναλωθέντος ὕδατος πέραν τῶν 60 τόννων κατὰ τρίμηνον.

7. Ὁ Κανονισμὸς 124 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθούσου Κανονισμοῦ :

«124.—(1) Ἐκαστος ἰδιοκτῆτης, ἐνοικιαστῆς ἢ κάτοχος οἰουδήποτε ὑποστατικοῦ κειμένου ἐντὸς τῆς περιοχῆς θελιώσεως δέον νὰ προμηθεύηται ἐν ἡ περισσότερα, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν του, κατάλληλα μετάλλινα, πλαστικά καὶ/ἢ ἐξ ἄλλης ὕλης τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Συμβουλίου ὑγειονομικὰ δοχεῖα μετὰ λαθῶν, χωρητικότητος μὴ ὑπερβαίνουσης τοὺς τρεῖς κυβικοὺς πόδας διὰ τὴν τοποθέτησιν σκυθάλων.

(2) Ἐκαστον τοιοῦτον ὡς ἂν ἀναφερόμενον ὑγειονομικὸν δοχεῖον δέον ὅπως φέρῃ καλῶς ἐφαρμόζον κάλυμμα, διατηρῆται δὲ κεκαλυμμένον ἐκτὸς ὅταν ἀνοίγεται πρὸς κένωσιν.

(3) Τὸ τοιοῦτον ὡς ἂν ἀναφερόμενον ὑγειονομικὸν δοχεῖον δέον νὰ διατηρῆται καθαρὸν καὶ νὰ ἀπολυμαίνεται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου, τοῦ ἐνοίκου ἢ τοῦ χρησιμοποιούντος τοῦτο τοῦλάχιστον ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος».

8. Ὁ Κανονισμὸς 125 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθούσου Κανονισμοῦ :

«125.—(1) Οὐδεὶς ἰδιοκτῆτης, ἐνοικιαστῆς ἢ κάτοχος οἰουδήποτε ὑποστατικοῦ κειμένου ἐντὸς τῆς περιοχῆς θελιώσεως δύναται νὰ ἐναποθέτῃ ἢ ἐναποθηκεύῃ ἢ ρίπτῃ ἢ ἐπιτρέπῃ ἢ συγκατατίθεται ἢ προξενῇ ἢ ἐνεργῇ ἢ δέχεται τὴν ἐναπόθεσιν, ἐναποθήκευσιν ἢ ρῖψιν οἰωνδήποτε σκυθάλων ἐντὸς τοιούτων ὑποστατικῶν εἰμῆ ἐντὸς καταλλήλων ὑγειονομικῶν δοχείων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς παραγράφους (1) καὶ (2) τοῦ Κανονισμοῦ 124, τὰ ὅποια δέον νὰ τοποθετῶνται εἰς κατάλληλον μέρος, ἔτοιμα πρὸς συλλογὴν καὶ ἀπομάκρυνσιν μικρὸν χρόνον πρὸ τῆς καθωρισμένης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὥρας».

9. Ὁ Κανονισμὸς 135 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολουθούσου Κανονισμοῦ :

«135.—(1) Οὐδὲν πρόσωπον δύναται νὰ διατηρῇ ἢ ἐπιτρέπῃ ἢ συγκατατίθεται ἢ ἀνέχεται νὰ διατηρῆται ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ

Συμβουλίου οιονδήποτε καφενεϊον, έστιατόριον, μαγειρείον, ποτοπωλείον, ζαχαροπλαστεϊον, κουρείον, φαρμακείον, υποδηματοποιείον, έργαστάσιον, έργαστήριον, άτμοκαθαριστήριον, άποστακτήρ, πλυντήριον, θυροσδεφείον, άποθήκη δερμάτων, ή πανδοχείον, έκτός εάν τό τοιοϋτον πρόσωπον λαμβάνη καθ' έκαστον έτος άδειαν παρά του Συμβουλίου και υπό την έπιφύλαξιν τοιοϋτων δρων, οίους τό Συμβούλιον ένδέχεται νά θεωρήση άναγκαίον νά επιβάλλη δυνάμει τής άδείας.

(2) "Έκαστον πρόσωπον εις τό όποϊον χορηγείται άδεια δυνάμει τής παραγράφου (1) του παρόντος Κανονισμού όφείλει νά πληρώνη εις τόν Έπιθεωρητήν δικαίωμα όριζόμενον από καιρού εις καιρόν υπό του Συμβουλίου και μή υπερβαίνον τά £5.000 μιλς κατ' έτος ή μέρος του έτους».

10. Ο Κανονισμός 153Α των βασικών Κανονισμών διά του παρόντος διαγράφεται και άντικαθίσταται υπό του άκολουθου Κανονισμού :

«153Α.—(1) Οϋδέν πρόσωπον δύναται νά ρίπτη ή συσσωρεύη ή έναποθέτη ή έναποθηκέυη ή επιτρέπη ή συγκατατίθεται ή τροξενή ή ένεργή ή άνέχεται τήν ρίψιν, συσώρευσιν, έναπόθεσιν ή έναποθήκευσιν εις οιονδήποτε δημόσιον ή ιδιωτικόν χώρον οιονδήποτε άντικειμένου ή πράγματος, φυτου είτε αυτοφυουδς είτε μη ή οϊασδήποτε οϋσίας ή ύλης, ή όποία άποτελει όχληρίαν ή είναι επιβλαθής εις τήν δημοσίαν ύγειαν ή άποτελει άσχημίαν ή άντίκειται προς τήν καλήν εμφάνισιν τής περιοχής θελτιώσεως.

(2) Ο Έατρικός Λειτουργός ή ό Έπιθεωρητής δύναται νά επιδίδη ή νά ένεργή όπως επιδίδεται προς οιονδήποτε πρόσωπον προβαίνον εις τήν ρίψιν, συσώρευσιν, έναπόθεσιν ή έναποθήκευσιν οιονδήποτε του έν τή παραγράφω 1 άναφερομένου πράγματος, άντικειμένου, φυτου, οϋσίας ή ύλης εις οιονδήποτε δημόσιον ή ιδιωτικόν χώρον, ή επιτρέπον ή έν γνώσει του άνεχόμενον τήν τοιαύτην ρίψιν, συσώρευσιν, έναπόθεσιν ή έναποθήκευσιν, ειδοποιήσας όπως παύση οϊανδήποτε τοιαύτην ένεργειαν και άπομακρύνη πάραυτα ό,τιδήποτε άποτελει όχληρίαν ή είναι επιβλαθές εις τήν δημοσίαν ύγειαν ή άποτελει άσχημίαν ή άντίκειται προς τήν καλήν εμφάνισιν τής περιοχής θελτιώσεως :

Νοείται ότι ή επίδοσις ειδοποιήσεως κατά τόν παρόντα Κανονισμόν δέν θα άποκλείη ή έπηρεάζη οϊανδήποτε ποινικήν δίωξιν έν αναφορά προς οϊανδήποτε παράβασιν διαπραχθείσαν είτε πρό είτε μετά τήν επίδοσιν τοιαύτης ειδοποιήσεως».

11. Ο Κανονισμός 163 των βασικών Κανονισμών διά του παρόντος διαγράφεται και άντικαθίσταται υπό του άκολουθου Κανονισμού :

«163.—(1)—(α). Τό Συμβούλιον θα επιβάλλη τέλος (έν τοϊς έφεξις καλούμενον τέλος θεάματος) επί όλων των πληρωμών των γενομένων δι' εισδον εις οιονδήποτε θέατρον, κινηματογράφον ή κτίριον, τόπον ή σκηνήν χρησιμοποιουμένην διά τήν διεξαγωγήν οϊασδήποτε θεατρικής παραστάσεως ή διά κινηματογραφικήν προβολήν ή διά χορόν ή οϊανδήποτε δημοσίαν ψυχαγωγίαν ή δημοσίαν συγκέντρωσιν.

(β) Τό τέλος θεάματος θα καταβάλλεται εις τόν Έπιθεωρητήν υπό του διευθυντου ως άκολουθως :

(i) Δι' έκαστον εισιτήριον, δι' έν άτομον του όποϊου ή αξία δέν υπερβαίνει τά 100 μιλς, 10 μιλς.

(ii) Δι' έκαστον εισιτήριον, δι' έν άτομον, του όποϊου ή αξία υπερβαίνει τά 100 μιλς αλλά δέν υπερβαίνει τά 200 μιλς, 15 μιλς.